

Bagot, de Ràdio Blanes a TV3

El periodista esportiu dóna el tret de sortida a la Festa Major amb un pregó nostàlgic ple de records i vivències

BLANES | DAVID JIMÉNEZ

"Sovint, ningú no és profeta a la seva terra i jo, aquesta vegada, sóc "pregoner" a la meua". Amb aquesta frase va iniciar Rafel Bagot, periodista esportiu de TV3, el pregó que marcava l'inici de la Festa Major de Blanes, enguany amb el pressupost retallat a la meitat, un detall que no se li va escapar. "Per si hi ha algun despistat -informació de servei-, aquest any, la crisi també ens ha retallat els Focs. Passem a tenir 4 dies en lloc dels 6 de l'any passat. Comencen dimarts vinent i duren fins divendres", va dir per invitar a tothom a participar i a gaudir de les festes.

Bagot, que viu a Sant Cugat per proximitat a la feina, va viure també a la ciutat de Girona. Ara torna a Blanes "un cop al mes o algun cap de setmana per veure la família", admet en una conversa poc abans de començar el pregó.

Costa veure'l pel passeig però molts el segueixen a través dels esports a TV3 o en les rodes informatives del canal 3/24. Per això, quan ahir va sortir dalt l'escenari a la plaça dels Dies Feiners, molts el coneixien, sobretot joves. Però per si de cas, es va presentar també "als majors de 50 anys". "Diré que, per part de mare, sóc el nét d'en Grau de Ses Veles i de la Maria de Can Mau. En definitiva, el fill gran de la Nuri de Ses Veles. O, vist des de la banda del pare, sóc el nét de la Quimeta de can Mames i d'en "Bagot, de Massanet, que havia fet de mosso a cal Tinot", va dir.

En aquest moment ja s'havia guanyat el públic i va donar pas a una primera defensa del món del periodisme per passar després a criticar la manca de credibilitat d'alguns polítics i dels pocs escrúpuls dels banquers. Però sobretot va demostrar que coneix el poble. Potser per això, com confessava abans, es va passar "gairebé dos mesos per preparar el pregó, una estona cada dia". Bagot va recordar els seus inicis a Ràdio Lloret i va assegurar als assistents que treballant fort i bé, amb persistència, es pot arribar lluny.

Per exemplificar això va posar el cas d'en Pep Guardiola i d'en Tito Vilanova. Ambdós provinents de pobles petits (el primer de Santpedor de 7.000 habitants i el segon de Bellcaire d'Empordà amb 600) que han arribat molt lluny. "Què no hem de fer, doncs, a Blanes, amb una població que ara ja volta els 40.000? Si som imparables!", va dir per animar a tirar endavant.

Als 41 anys, Bagot va demostrar tenir una memòria prodigiosa. Va delectar els assistents amb mil i una anècdotes de la infància, alguns dels quals s'hi van sentir reconeguts. "El Blanes que recordo de petit és el d'anar a comprar el pa al Sindicat o a Can Melitón, el diari a Ca l'Espigulé, la roba a Can Saura i paper de liar per al meu avi, a l'estanc del Passeig de Dintre. El Blanes d'anar a buscar la llet a casa d'una veïna que tenia vaques davant de l'església de l'Antiga; d'anar a pescar jodrioles i serrans des d'una petita barca que havia fet el meu pare; d'anar a buscar, els diumenges, "tres unces" de patates fregides per fer el vermut", va recordar.

Va fer un repàs als matins de diumenge al pavelló de bàsquet, els diumenges a l'Esbajo "on l'entrada sortia millor de preu si abans havies passat pel catequesi", un Blanes de focs artificials "on sempre s'escapava un petard i calava foc a Els Piteus", o "on tornant de les excursions del Cau, cantàvem "l'Hora dels Adéus" a la plaça de Catalunya. Va recordar jugar "als mítics Blanes Cargols", el cinema Fortuny "i de més gran, al Maryan i al Victòria". Com no podia ser d'una altra manera, manté l'experiència d'anar en barca "un dia d'agost, entre Sa Palomera i el Port".

De les vivències va passar a repassar destacats habitants del municipi. El blanenc d'adopció Joaquim Ruyra, el muntanyenc Jordi Tosa, l'artista Quim Serrano Bou o el cantant Esteban De Bal. Exemples també, que tot i ser de "poble" es pot arribar lluny.

Bagot tampoc va oblidar les dites i formes de parlar a Blanes. "En blanenc "vas fet una capsana" vol dir "anar

desmanegat", i va defensar després la llengua catalana.

El periodista esportiu va oferir als assistents, embaladits amb un pregó tan detallat del poble, repassos d'història, anècdotes del seu avi (en una ocasió van creure que havia naufragat amb un vaixell i en tornar al poble al cap d'un temps es van pensar que era un fantasma), i de motius pels quals estar orgullosos de ser blanencs. "Tenim sol, tenim platja, turisme, gent collonuda i ganes de treballar. Som el portal de la Costa Brava i, com diuen a casa, "de tot el que tenim, no ens falta de res", va dir per engrescar a la Festa Major.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2012/07/22/bagot-radio-blanes-tv3/573317.html?utm_source=rss